مدارا است تا عاقبت درین کشاکش میان ایشان خلاف افتاد

بزه دیر عاقبت بو چکشمکده اندکه اورتده جنک دوشدیر

قطعه

و نزاع برخاست

ونزاع قالقدیر

نیست دور از عشق بازان کوفتن بریک دگر

ایراق دکلدر عشق اوینیجیلاردن دوکشمک بر بریله

چون دم از عشق یکی معشوق نیکو میزنند

چونکه بر کوزل یوزلو معشوقک عشقنده دم اوردیلر

طایفان کعبه را چون شوق سازد تیز گام

کعبه یی طواف ایدنلری چونکه شوق دوزله تیز آدملو

با یکدیکر

جای آن دارد که پهلو بر زنند

اولیریدر دوتی که اکر بر بریله یاره اوردیلر

پیر خانقاه که او نیز از آن غمد کلاهی داشت و دیوان دعوی

تکیه نک شیخی که اول دخی اول کوده تاج ده دوتدیر دخی اول دعوییه

هر دم بر خود که ما هی آن پسر را طلبید و بزبان نصیحت کشید که ای

بر دم کندی اوزنه طانق دوتدیر طلب ایلدیر ده دخی اوکوت دلنه چکدیر که ای

فرزند یار جمند و جوان دلبند با هر کس چون شیر و شکر میامیز و بیمان

محترم اوغول دخی کوکل بغلایجی یکیت هرکسیله سود له باله کیمیر دوشمه دخی بو

هر ناکس در ساغر نقابی بینه خدا نمایی دریغ باشد که تا هر بی

ناکسک آیینه آصلیه سن خدای کوستریجی آیینه حیف اولور که بو یابانجی

قطعه

سرو با چهره کشاده ی

والیا قاکشه یوز آچاسن

هر لحظه عنان بجنگ اغیار مده
در خلوت خاص عامه را بار مده

هر لحظه یولاده که اغیار قیناغنه ویرمه
خاص خلوتده عوامه یول ویرمه

رخسار منورت صقال زده است
مرآت صقیل را بزنگار مده

سنک یکانک صیقل اورلمش آیینه در
صیقللنمش آیینه یی پاسه ویرمه

بیت

چون آن شیرین پسر این نصیحت شنید بروی تلخ آمد روی ترش کرد و

چونکه اول طتلو اوغلان بو اوکودی اشتدیر اکا آجی کلدی یوزنی اکشی ایلدیش

برخاست و بهانه از خانقاه بیرون رفت و چند روز نیامد

طوردیر دیو بهانه ایله خانقاهدن طشره کتدیر دخی کوه کلمدیر

پیر و مریدان از غم مفارقت او بجان آمدند و از الم مهاجرت

شیخ و مریدلر انک مفارقتی غمندن جانه کلدیلر دخی انک مهاجرتی المنده

او بفغان بالماس زه گوهر عجز و اضطرار سفتند و بلسان

فغانه کلدیلر کیکلدیلر اکا ایله عجز اضطرار کوهرنی دلدیلر دخی دیله

افتقار و زبان اعتذار گفتند

بیت

دخی دلیله اعتذار ایله دیدیلر

باز آ که بر تو هیچ کس حکمی ندارد ای پسر

کل که سنک اوزرکه هیچ کسنه حکم دوتمز ای اوغول

با هر که خواهی می نشین از هر که خواهی میگذر

کیمکله دیلرسک اوتور کیمدن دیلرسک کچ

رباعیه

هر چند ز نهیب عقل و حضرم دیگر
باز آ که دل شکسته را تسکینی

این بود که بلا و محنت ما بینی
با ما بطفل دیگران ننشینی

بو ایدی که بزم بلامزی محنتمزی کوردیک
بزمله غیریلرک طفیلی اوتوررسک